

"Любопитно е, че и до днес в Сливен са останали следи от старата тук чаршия, която за последен път в турско изгоряла при отдръпването на турците от града /края на декември 1877 г./, запалена умишлено от тях. По-главните занаятчийски дюгени и днес са наредени по посока на "покритата", "тъмна" чаршия, която вече не е нито покрита, нито тъмна, от площада "Хаджи Димитър" при черквата "Св. Димитър", западно към "Шадрафана", от там южно до "Големия мост" и след това източно дори до края на града покрай Коруча. Площада около джамията срещу месарските и зеленчукови заведения, се е наричал до Освобождението Туз - базар /пазар на сол/, от гдето и името на джамията: Туз - базар джамиси".²

Колоритно описание на сливенския пазар за годините след Освобождението прави в спомените си и Георги Арнаудов, кмет на Сливен в по-късните години: "Като начално място на някогашния пазарски живот може да се възприеме днешното площадче пред банята и бензиностанцията на ул. "Д. Пехливанов". От двете страни на тази улица бяха наредени едно до друго малки дюкянчета, бояджийници и работилници - до широкото пред-мостие пред "Големия мост", някога дървен, между Сливен и Клуцохор. В това пазарско протежение имаше четири фурни, в които винаги имаше доброкачествен пазарски хляб. Имаше дюкян за брашна и фураж и няколко кръчми, малки гостилнички, работилница за сапун, за дърводелски работи, подковачество, а в източния и край беше яханата /маслобойна/, значително голямо помещение, в което бял, сляп кон непрекъснато се движеше в кръг и задвижваше преса за добиване на дървено масло. До нея беше един от пазарските ханища. Тази търговско - занаятчийска улица продължаваше направо на изток, но вече като широко оформен булевард, наричан "булеваря" и стигаше до моста "Възраждане". Тук вече се разстилаше от дълголетия, обширното и многообразно по форма и съдържание градско пазарище. Даваха си среща малкото останали, но подновени дюкяни и работилници с нови, солидни магазини и кантори, както и няколко разновремененно строени градско - обществени постройки с по дестина сключени дюкянчета и работилници: зарзаватчийските бараки, с лице към реката, от северната страна добре подредени обушаро - чехларски дюкяни и работилници, с окачена пред вратите доброкачествена стока, няколко кожухарници, с изложени отпред калпаци и ефектна рекламност - препарирана, изправена кафява мечка и един страхотен вълк, между тях мълчалив старец, седнал по турски, умело изплита рибарска мрежа".³

Йордан Богдар в книгата си "Старият град" също прави подробно описание